

کیهان

حضرت آیت‌الله‌العظمی‌خامنه‌ای رهبر معظم انقلاب اسلامی صبح چهارشنبه گذشته در دیدار رئیس‌جمهور و اعضای هیئت دولت، شاخص‌های حکومت علوی یعنی «عدالت، پاک‌دانی، پارسایی و مرام‌د بودن» را به معیار ارزشی و سنجش اقدامات مسئولان برشمرده و نکات مهمی درباره مسائل اقتصادی، سیاست خارجی و اتحاد و انسجام داخلی را مطرح ساختند، خبر این دیدار در شماره روز شنبه کیهان منتشر شد و امروز متن کامل بیانات رهبر انقلاب اسلامی را منتشر می‌کنیم.

بیانات در دیدار رئیس‌جمهور و اعضای هیئت دولت به مناسبت هفته دولت^(۱)

بسم الله الرحمن الرحیم

والحمدلله رب العالمین والقالة والسلام علی سیدنا و محمد و آله الطاهیرین و لعنةالله علی اعدائهم اجمعین.
عبد غدیر بر تبریک عرض می‌کنم به عید مجتبان که محترم، به آقایان وزرا، به خانها و بقیهٔ احاد افراد حاضر در جلسه و امیدواریم که ان‌شاءالله این عید منشا خیرات و بر کاتی باشد که خدای متعال در ولایت امیرالمؤمنین (سلام‌الله‌علیه) قرار داده و ما را از این نعمت بزرگ برخوردار کرده.

حقیقتاً غدیر و معرفی امیرالمؤمنین (علیه‌السلام)

به‌عنوان ولیّ امر امت اسلامی و جانشین پیغمبر، یکی از نعمتهای بزرگ خدای متعال بوده؛ یعنی مجتبان که خود اصل نبوّت و رسالت، مَنّت الهی و نعمت بزرگ الهی است که «لَقَدْ مَنَّ اللهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ»^(۲) در مورد ولایت امیرالمؤمنین هم حقیقتاً یک نعمت بزرگ و یک مَنّت بزرگی بود: «خَلَقْنَاهُ مِنْ نُورٍ أَفْجَعْنَاكَ مِنْ بَغْيِهِ مُجَدِّدٍ خَتَمَ مِّنَ اللهِ عَلَيْنَا بِكَمُ فَجَعَلْنَاكَ مِنْ بَيُوتِ آدَمَ لَنْ نَقُفَ»^(۳) تا آخر؛ حقیقتاً نعمت بزرگی است.
خب ولایت امیرالمؤمنین و مسئله ولایت، یک جا در قرآن -در سوره مائده- مایه یأس کفار است: اَلْيَوْمَ يَكُنُ الَّذِینَ كَفَرُوا مِنْ بَدِیکُمْ»^(۴) آن روزی که مسئله ولایت مطرح شده، آن روزی است که به نصّ قرآن «يَكُنُ الَّذِینَ كَفَرُوا مِنْ بَدِیکُمْ»، مایه یأس کفار است که مر حوم علامه طباطبائی یک تفصیل خیلی زیبایی در این زمینه دارند در تفسیرالمیزان که این یأس چگونه است و با چه منطقی این یأس وجود دارد، یک جای دیگر در همین سوره شریفه، این آیه مبارکه است که «وَمَنْ يَتَوَلَّ اللهَ فَبِمَا رَزَلَهُ وَالَّذِینَ آمَنُوا فَحِينَئِذٍ يَرُونَ أَنَّ لَهُمُ الْعِلْمَ»^(۵) که مراد از این «الَّذِینَ آمَنُوا» که در این آیه است و آیه قبلیش که «وَهُمْ رَاكِبُونَ»^(۶) است! -آیه رکوع آ که می‌گوید ا در حال رکوع، اتفاق می‌کند- امیرالمؤمنین (علیه‌الضّاة و السلام)، «آمنوا» در این آیه هم اشاره به همان است؛ [یعنی] آیه بعد از «وَأَمَّا الْيَوْمَ الْكَلِمَةُ»^(۷) آن وقت اینجا «حزب‌الله» را که همان کسانی هستند که دنبالش و این ایمان و این حرکتند، «فَالْيَوْمَ» معرفی می‌کند؛ یعنی یک جا مسئله یأس کفار است، یک جا مسئله غلبه احق، زمینه‌های حرکت امت اسلامی و جامعه اسلامی، بخصوص جامعه شیعه اینها است و که مایه غلبه و مایه یأس کفار و مایه توانایی و قدرت و در اختیار ما است.

بايد حکومت علوی را معیار خودمان قرار بدهیم

آنچه ما به‌عنوان دولت اسلامی و حکومت اسلامی بایستی به‌طور دائم در نظر داشته باشیم این است که باید حکومت علوی را معیار خودمان قرار بدهیم، خودمان را با حکومت علوی بسنجیم؛ هر مقداری که بین ما و آن حکومت فاصله است، آن را غلب‌ماندگی به‌حساب بیاوریم. اگر چنانچه کارهای خوب انجام می‌دهیم، از لحاظ معنوی پیشرفت می‌کنیم یا کارهای که مایه افتخار به‌حسب ارزشهای اسلامی این است می‌دهیم، مبالغه نکنیم در اهتیت آن، مقایسه کنیم با حکومت علوی و ببینیم چقدر فاصله است بین ما

در همین سه‌ماهه امسال، صادرات کشور قریب ۲۰ درصد افزایش پیدا کرده، واردات کشور ۵ درصد کاهش پیدا کرده؛ اینها اتفاقات خوبی است که افتاده... امیدواریم ان‌شاءالله این روند افزایش صادرات غیرنفتی و کاهش واردات، تا آخر سال ادامه پیدا کند.

از اروپا قطع امید بکنید. اروپا جایی نیست که ما بتوانیم برای مسائل گوناگون خودمان از جمله همین مسئله برجام و مسائل اقتصادی و مانند اینها به آنها امید ببندیم.

و او، شاخص عمده در حکومت علوی، یکی عدالت است، یکی پارسایی و پاک‌دامنی است، یکی مردمی بودن و با مردم بودن. است حکومت علوی اینها است؛ دیگر، زندگی امیرالمؤمنین مظهر عدل است، مظهر زهد است، مظهر مردمی بودن و پاک زیستن است. باید اینها را معیار قرار بدهیم، واقعاً باید در این جهت حرکت کنیم. نمی‌گوییم مثل المومنین بشویم که خب این امکان‌پذیر نیست، اما قلهٔ را در نظر بگیریم و به‌سمت قلهٔ حرکت بکنیم؛ حالا گیرم که کسی به قله نرسد اما در این جهت حرکت بکنیم؛ این وظیفه ما است؛ واقعاً در حکومت اسلامی برای امثال ماها که عضو و جزو این حکومت و دولت هستیم، وظیفه این است که در فکر عدالت باشیم، در فکر زهد و پارسایی خودمان باشیم، در فکر کمک به مردم باشیم، در فکر پای زنده‌گی کردن باشیم؛ اصلاً باید جهت‌گیری‌مان این باشد. ان‌شاءالله این عید بر همه شماها و بر همه‌ی‌آدمهاتان مبارک باشد.

هر دولتی چهار سال فرصت و مهلت دارد

هفته دولت را هم تبریک عرض می‌کنم. هفته دولت به جز اینکه نام شریف و ماندگار آن دو شهید عزیز- شهید رجایی و شهید باهنر- را ندانای می‌کند و آنها را که حقاً و انصافاً دو شخصیت برجسته و ممتاز بودند، به جزو این حکومت و دولت هستیم، واقعاً این هفته دولت، بر کاتی دارد؛ یکی از برکاتش این است که شاخص و نشانه عبور یک مقطع از مهلت چهارساله است، هر دولتی چهار سال فرصت دارد، چهار سال مهلت دارد؛ این نشان می‌دهد که یک دوره از این چهار سال سپری شد و به‌طور دموکراتیک، مسئول دولتی- بخصوص مسئولین عالی‌رتبه، مثل آقایان که تشریف دارند- این فرصت را می‌دهد که یک ارزیابی از کار خودشان بکنند؛ چون ارزیابی ما وقتی در درون خودمان ارزیابی می‌کنیم متفاوت است با آن ارزیابی‌ای که انسان می‌خواهد در مقام بیان به دیگران ارزیابی کند. گاهی اوقات این ارزیابی واقعاً ما را خرسند می‌کند، گاهی هم ممکن است که ما ببینیم این ارزیابی جوری است که ما را متنبه می‌کند و موجب می‌شود که ما به فکر بهتریم که یک کاری را انجام بدهیم یا یک

خرکتی را انجام ندهیم، جریان کنیم. بالاخره هفته دولت یک فرصت این چنینی است. یک جهت دیگر هم در هفته دولت هست و آن، این است که یک مقطعی است برای خادقاوت گفتن به مسئولین دولتی؛ واقعاً جا دارد که هرکسی که به یک نحوی از انحاء با دولت مواجه است، به مسئولین دولتی خادقاوت بگوید. کار، کار بزرگی است، کار، کار، سنجگینی است -کاری که بر عهده‌ی دولت است- و دولت، یعنی قوهٔ مجریهٔ به‌طور مجموع از صدر تا ذیل، یک پهنه عظیمی از مسئولیت و کار را بر عهده دارد از مسائل سیاسی و مسائل اقتصادی بگیرید، تا مسائل علم و فرهنگ، تا مسائل اجتماعی، تا مسائل امور زیربنایی مثل حمل و نقل و انرژی و مانند اینها، تا خدمات امثال اینها؛ یک مجموعه عظیمی از کار، بر عهده دولت است و خب از صدر تا ذیل، چند هزار نفر مشغول کار و تلاشند و در بین این مجموعه بسیارند کسانی که حقیقتاً از همه نیروی خودشان استفاده می‌کنند و به‌طور معمول و متعارف وقتی که دو نفر انسان پهلوی

نیست که راه وجود نداشته باشد؛ راه‌هایی وجود دارد برای اینکه بتوانیم تولید کشور را نجات بدهیم. **برای حل مشکلات معیشتی مردم باید بر روی تولید داخلی تکیه کرد**

یک مسئله هم مسئله معیشت مردم است که باز به همین تولید ارتباط پیدا می‌کند؛ یعنی یکی از بهترین راه‌ها برای اینکه ما بتوانیم معیشت مردم را ترمیم کنیم و اصلاح کنیم -که الان مردم دچار مشکلات هستند در معیشت، بخش مهمی از مردم دچار مشکلاتند- واقعاً باید تکیه کنیم روی مسئله تولید داخلی، خب، یک تلاش همه‌جانبه‌ای باید بشود برای جلوگیری از تعطیلی کارخانه‌ها یا زیر ظرفیت کار کردن کارخانه‌ها.

یک مسئله مهم در زمینه مسائل اقتصادی که مناسب است بنده تذکر بدهم، بحث مدیریت اقتصادی است؛ دولت باید مدیریت کند اقتصاد کشور. را مدیریت را با تصدی‌گری نباید اشتباه کرد؛ تصدی‌گری دولت

یک نفری چند هزار میلیارد مدیون است! این جوری نیست، کمک‌های خیلی خیلی کمتری است؛ یا یک مختصر کمکی، با دست گذاشتن پشت اینها و حرکت دادن به جلو، به اینها کمک می‌شود. از این قبیل هم ما زیاد داریم، ببینید، بنده به‌عنوان مسئولی که به کارهای اقتصادی و مسائل اجرایی کشور هم کاری ندارم، مورد مراجعه زیادی قرار می‌گیرم، می‌دانم که بسیاری از مسئولین و وزرا و مانند اینها، مورد مراجعه قرار می‌گیرند. از این قبیل فراوانند؛ باید به اینها کمک می‌گوییم، یعنی متعدّد- که آمده‌اند شکایت کرده‌اند، بنده هم بعضی اوقات سفارش کردم، این یکی از کارها است که بایستی انجام بشود و از این قبیل زیاد است. **سی بخشنامه‌ای که در چند ماه صادر شده است!**

یکی مسئله میدان را باز کردن، یعنی بهبود فضای کسب‌وکار است. یک گزارشی همین اخیراً به دست

متن کامل بیانات رهبر انقلاب در دیدار هیئت دولت

نقدی‌نگی اگر رها بماند ویرانگر است

باید مدیریت شود

جزو مشکلات فوق‌العاده باشد؛ نه، اهتمام لازم است، ورود م‌جهانده در وسط میدان لازم است و این کارها را می‌توانید انجام بدهید.

[کسی] پول را می‌گیرد که مثلاً فرض کنید که فلان جنس لازم، را کالای لازم، را کالای واسطه‌ای را -که شما به او اجازه می‌دهید- یا دارو را وارد کنید [اما] این بود که این تصدی‌گری انجام نگیرد، آپس ا آن را بکلی از حوزه فکر خارج کنیم، یعنی این مدیریت که من می‌گویم، مطلقاً اشتباه نشود با تصدی‌گری در مسئله اقتصاد. مدیریت اقتصادی دو رکن مهم دارد؛ یکی این است که ما میدان را باز کنیم برای فعالیت فعالان سالم اقتصادی؛ میدان باز نشود برای اینها و کمکشان بکنیم؛ افراد صاحب فکر اقتصادی بنشینند، راه‌های کمک کردن به فعال اقتصادی چیست -راه‌هایی وجود دارد- و موانعی که بر سر راه کار درست اینها و پیشرفت اینها وجود دارد چیست؟ آن موانع را بردارند؛ من حالا یکی دو مثال عرض خواهم کرد؛ یک رکن مدیریت این است. یک رکن دیگر هم این است که دستگاه دولتی، هوشمندانه، هوشیارانه، با چشم باز، مراقب فعالیت مضّر اقتصادی باشند؛ یعنی یک فعال اقتصادی‌ای که حرکت مضر می‌کند، مورد توجه قرار بگیرد، جلویش گرفته بشود، جلوی منافذ فساد بسته را ببندیم، ما باید نقطه‌ضعف‌ها را درست بشناسیم و ربطی به تصدی‌گری ندار.

حالا مثلاً در مورد آن بخش اول یعنی کمک به آدم دوندگی کند که بتواند یک کار کوچکی را در کنار افعال مثال‌های فراوانی وجود دارد؛ کسانی در انجام کشور هستند که حرکت اقتصادی را شروع می‌کنند؛ باید به اینها کمک بشود. حالا اینکه گفتیم مال این روزها است، همین مسئله نوشت‌افزار است، چند جوان باهمتّ پیدا شده‌اند و نوشت‌افزار داخلی دارند؛ یعنی ما می‌کنند، نوشت‌افزار می‌رقم مهمی است. فساد است؛ چشم باز مدیران؛ آنچه نیاز است این است، ببینید، همین تازه یک گزارشی وزارت اطلاعات برای ما فرستاد، من نگاه کردم این گزارش را دیدم از آبان ۹۶، تیر ۹۷، در سال ۹۶ در مورد مسائل مربوط به فساد اقتصادی، به دستگاه‌های مختلف دولت از طرف وزارت

بشوند از دستگاه دولتی و دستگاه حکومت؛ این یکی از راه‌های است، پوشک! یا شب عید که مثلاً فرض کنید وقت شش‌و‌شو و مانند اینها است، مآذ شوندند تاکنون کسب‌ات می‌شود، یعنی برای فرض نیست؛ که خرابکاری است. اینها را بایستی با چشم باز دنبال کرد؛ این یک مسئله مهم است.

یک مسئله مهمّ دیگری که به اینجا به‌مناسبت مسائل اقتصادی عرض می‌کنم، این است که کشور ما از لحاظ ظرفیت‌های اقتصادی، یک کشور برجسته است، یک کشور سطح بالا است، ظرفیت‌های اقتصادی ما خیلی خوب است. اگر از این ظرفیت‌ها استفاده نکنیم، واقعاً یک نکتۀ غم‌انگیز است؛ خدای متعال فرمود: اَلَمْ تَرَ اِیَّ الَّذِینَ بَنَوْا بُعَثَ اللهَ کُفْرًا؟^(۱) عمل کنید ما نعمت خدا را نایبست تبدیل کنیم به کفران، ما ظرفیت‌های فوق‌العاده داریم. کم مطالعاتی انجام می‌دهند؛ مثلاً برای مثال همین صندوق ملی المپلی و امثال اینها که این‌ها برای من وزارت نفت و برای من وزارت کشور و برای من وزارت راه و برای من وزارت نفت و برای من یک منظور دیگری را آورده‌اند؛ می‌گویند تولید ناخالص داخلی ایران -که تولید ناخالصی، در واقع ظرفیت بالفعل موجود تحقق یافته کشور است، یعنی آنچه بالفعل تحقّق پیدا کرده- در رتبه دهمین کشور قرار دارد؛ یعنی در بین دویست و خرده‌ای کشور، ما در رتبه هجدهم هستیم که از لحاظ تولید ناخالص داخلی، که این تولید ناخالصی داخلی یعنی آن چیزی که شما در ظرفیت‌های کشور بهره برده‌اید، تحقق داده‌اید و به دست آورده‌اید. این خبلی برای بالایی است، این تحقیقات ملی‌المللی است. یک تحقیق دیگری هست باز در کنار این -مال بانک جهانی است- در سال ۲۰۱۳- که از لحاظ ظرفیت‌های استفاده‌نشده داخلی، ایران در رتبه اول جهان است؛ شما چه احساسی پیدا می‌کنید از این؟ این دیگر حرفی نیست که یک اقتصاددانی در داخل باگوید تا حمل بشود بر یک معنا؛ نه، این را یک مرکز تحقیقاتی می‌گوید که به ظرفیت‌های کشور ظرفیت-جغرافیایی، ظرفیت انسانی، ظرفیت‌های اقلیمی، ظرفیت‌های کانی^(۲) و امکانات زیرزمینی و امثال اینها- می‌گوید مجموع ظرفیت‌های استفاده نشده کشور ما، آنقدر بالاست که ما در این زمینه در دنیا رتبه اولیم؛ در سال ۹۲ این گفته شده و مال ۲۰۱۳ است.

رهر معظم انقلاب در دیدار رئیس‌جمهور و اعضای هیئت دولت: واقعاً در حکومت اسلامی برای امثال ماها که عضو و جزو این حکومت و دولت هستیم، وظیفه این است که در فکر عدالت باشیم، در فکر زهد و پارسایی خودمان باشیم، در فکر کمک به مردم باشیم، در فکر پاک زندگی کردن باشیم؛ اصلاً باید جهت‌گیری مان این باشد.

ما رسید- که حالا دقیقاً جزئیاتش باید نیست؛ آنچه در دهم‌مانده که خیلی برجسته بود این بود- که در یک موضوع مشخصی در طول مدّت کوتاهی، مثلاً شاید دو سه ماه، سی بخشنامه صادر شده از طرف مسئولین؛ خب این فعال اقتصادی چه‌جوری می‌تواند برنامه‌ریزی کند برای آینده خودش؟ کسی که می‌خواهد در این بخش و مربوط به این قضیهٔ کار کند، بطور می‌تواند برنامه‌ریزی کند؟ دالماً بخشنامه پشت سر بخشنامه، تصمیم‌گیری‌های متعارض و گاهی متناقض درباره یک موضوع؛ اینها باید برداشته بشود؛ یعنی اینها چیزهایی است که مانع کار است، این ثبات و آرامشی را که فعال اقتصادی احتیاج دارد این را ایجاد کنید. بنابراین، یک رکن مدیریت عرض کردیم این است که ما بتوانیم پیشرفت اینها وجود دارد چیست؟ آن موانع را بردارند؛ من حالا یکی دو مثال عرض خواهم کرد؛ یک رکن مدیریت این است. یک رکن دیگر هم این است که دستگاه دولتی، هوشمندانه، هوشیارانه، با چشم باز، مراقب فعالیت مضّر اقتصادی باشند؛ یعنی یک فعال اقتصادی‌ای که حرکت مضر می‌کند، مورد توجه قرار بگیرد، جلویش گرفته بشود، جلوی منافذ فساد بسته را ببندیم، ما باید نقطه‌ضعف‌ها را درست بشناسیم و ربطی به تصدی‌گری ندار.

حالا مثلاً در مورد آن بخش اول یعنی کمک به آدم دوندگی کند که بتواند یک کار کوچکی را در کنار افعال مثال‌های فراوانی وجود دارد؛ کسانی در انجام کشور هستند که حرکت اقتصادی را شروع می‌کنند؛ باید به اینها کمک بشود. حالا اینکه گفتیم مال این روزها است، همین مسئله نوشت‌افزار است، چند جوان باهمتّ پیدا شده‌اند و نوشت‌افزار داخلی دارند؛ یعنی ما می‌کنند، نوشت‌افزار می‌رقم مهمی است. فساد است؛ چشم باز مدیران؛ آنچه نیاز است این است، ببینید، همین تازه یک گزارشی وزارت اطلاعات برای ما فرستاد، من نگاه کردم این گزارش را دیدم از آبان ۹۶، تیر ۹۷، در سال ۹۶ در مورد مسائل مربوط به فساد اقتصادی، به دستگاه‌های مختلف دولت از طرف وزارت

بشوند از دستگاه دولتی و دستگاه حکومت؛ این یکی از راه‌های است، پوشک! یا شب عید که مثلاً فرض کنید وقت شش‌و‌شو و مانند اینها است، مآذ شوندند تاکنون کسب‌ات می‌شود، یعنی برای فرض نیست؛ که خرابکاری است. اینها را بایستی با چشم باز دنبال کرد؛ این یک مسئله مهم است.

یک مسئله مهمّ دیگری که به اینجا به‌مناسبت مسائل اقتصادی عرض می‌کنم، این است که کشور ما از لحاظ ظرفیت‌های اقتصادی، یک کشور برجسته است، یک کشور سطح بالا است، ظرفیت‌های اقتصادی ما خیلی خوب است. اگر از این ظرفیت‌ها استفاده نکنیم، واقعاً یک نکتۀ غم‌انگیز است؛ خدای متعال فرمود: اَلَمْ تَرَ اِیَّ الَّذِینَ بَنَوْا بُعَثَ اللهَ کُفْرًا؟^(۱) عمل کنید ما نعمت خدا را نایبست تبدیل کنیم به کفران، ما ظرفیت‌های فوق‌العاده داریم. کم مطالعاتی انجام می‌دهند؛ مثلاً برای مثال همین صندوق ملی المپلی و امثال اینها که این‌ها برای من وزارت نفت و برای من وزارت کشور و برای من وزارت نفت و برای من یک منظور دیگری را آورده‌اند؛ می‌گویند تولید ناخالص داخلی ایران -که تولید ناخالصی، در واقع ظرفیت بالفعل موجود تحقق یافته کشور است، یعنی آنچه بالفعل تحقّق پیدا کرده- در رتبه دهمین کشور قرار دارد؛ یعنی در بین دویست و خرده‌ای کشور، ما در رتبه هجدهم هستیم که از لحاظ تولید ناخالص داخلی، که این تولید ناخالصی داخلی یعنی آن چیزی که شما در ظرفیت‌های کشور بهره برده‌اید، تحقق داده‌اید و به دست آورده‌اید. این خبلی برای بالایی است، این تحقیقات ملی‌المللی است. یک تحقیق دیگری هست باز در کنار این -مال بانک جهانی است- در سال ۲۰۱۳- که از لحاظ ظرفیت‌های استفاده‌نشده داخلی، ایران در رتبه اول جهان است؛ شما چه احساسی پیدا می‌کنید از این؟ این دیگر حرفی نیست که یک اقتصاددانی در داخل باگوید تا حمل بشود بر یک معنا؛ نه، این را یک مرکز تحقیقاتی می‌گوید که به ظرفیت‌های کشور ظرفیت-جغرافیایی، ظرفیت انسانی، ظرفیت‌های اقلیمی، ظرفیت‌های کانی^(۲) و امکانات زیرزمینی و امثال اینها- می‌گوید مجموع ظرفیت‌های استفاده نشده کشور ما، آنقدر بالاست که ما در این زمینه در دنیا رتبه اولیم؛ در سال ۹۲ این گفته شده و مال ۲۰۱۳ است.

دستگاه دولتی، هوشمندانه، هوشیارانه، با چشم باز، مراقب فعالیت مضّر اقتصادی باشد؛ یعنی یک فعال اقتصادی‌ای که حرکت مضر می‌کند، مورد توجه قرار بگیرد، جلویش گرفته بشود، جلوی منافذ فساد بسته بشود و گرفته نشود. مدیریت اقتصادی یعنی این، هیچ ربطی به تصدی‌گری ندارد.

در یک موضوع مشخصی در طول مدّت کوتاهی، مثلاً شاید دو سه ماه، سی بخشنامه صادر شده از طرف مسئولین؛ خب این فعال اقتصادی چه‌جوری می‌تواند برنامه‌ریزی کند برای آینده خودش؟

وقت قبل- حالا من دقیقاً الان یادم نیست- همتّ گماشتند برای اینکه نوشت‌افزار داخلی تولید کنند؛ خب اینها احتیاج به کمک دارند؛ باید به اینها کمک بشود؛ [اما] کمک نمی‌شود؛ حتی در مقابل حرف مردم، اینها احتیاج‌هایشان می‌رقم مهمی است. سنگ‌اندازی را مسئول دولتی یا وزیر دولتی انجام می‌دهند، ممکن است وزیر دولتی اصلاً خبر هم نداشته باشد اما دیگری هستند که سنگ‌اندازی می‌کنند؛ باید جلوی این حرکت‌ها را گرفت؛ چند وقت قبل که در کنار این توجیهات، یک مقداری غفلت و بی‌توجهی مدیریتتی انجام گرفته. وقتی که ما می‌خواهیم از را به ره دلبلی وارد بازار کنیم -[چون] این را لازم می‌دانیم، این را وسایلهای برای پایین آوردن قیمت از راه می‌دانیم- باید این کار را با چشم باز انجام بدهیم تا این‌جور نشود

صفحه ۶
شنبه ۱۳ شهریور ۱۳۹۷
۲۳ ذی‌الحجه۱۴۳۹ - شماره ۲۱۹۹۳

فهرستی از ظرفیت‌های استفاده‌نشده وجود دارد

بنابراین استفاده نکردن از ظرفیت‌ها چیزی مهمی است. این را بنده البته بارها در صحبت‌های گوناگون گفته‌ام و مواردی را هم ذکر کردم از آن ظرفیت‌های استفاده نشده که حالا لزومی ندارد [بگویم]؛ بحث اینها در جلسات تخصصی بیشتر لازم و مهم است که انجام بگیرد که چه چیزهایی ظرفیت‌های استفاده نشده است؛ یک فهرستی وجود دارد از ظرفیت‌های استفاده نشده؛ یکی این است، بد استفاده کردن هم هست؛ یکی از مشکلات ما، مسئله بد استفاده کردن است. حالا آقای دکتر روحانی اشاره کردند که ما ممکن است از واردات بنزین بی‌نیاز بشویم؛ ما هم این خبر خوبی است، لکن اصلاً اینکه ما باید کنترل کرد یعنی باید با چشم باز کنترل کرد. این مدیریت اقتصادی است. من بنظر می‌آید شما می‌توانید این کار را بکنید، دولت ما می‌تواند این کار را بکند؛ این کاری نیست که جزو محالات باشد یا

پانزده شانزده سال پیش- در دولت‌های قبل، مکزک بر روی مسئله پالایشگاه‌های داخلی و توسعه پالایشگاه‌ها

و تولید محصولات گوناگون نفت تکیه کرده‌ام؛ خب این کار انجام بگیرد. رفتند آقای روحانی نو فاز از این پالایشگاه ستاره خلیج فارس را افتتاح کردند، این، تولید کشور را به مبالغ زیادی بالا برد؛ این، یکی از مسائل مهم است. خب ما همین خط را دنبال کنیم؛ چرا ما باید بنزین وارد کردیم؟ در مواردی، سال‌هایی اتفاق افتاده که چند میلیارد ما پول دادیم برای اینکه بنزین وارد کشور کنیم؛ کشوری که خودش منابع مهم نفتی دارد و صادرکننده نفت است، آن وقت بنزین منتشّق از نفت را باید ما وارد بکنیم؛ خب این خیلی چیز عجیب و غریبی است. روی اینها تکیه باید کرد، روی این باید کار کرد و می‌شود کار کرد؛ همین‌طور مسئله گاز که اشاره کردم و عرض کردیم.

حالا در داخل کشور هم یکی از مشکلات کردن از ظرفیت‌های داخلی، مصرف بالای بنزین در داخل است؛ این روز ایشان به من گفتند که روزانه ۱۰۵ میلیون نفر مصرف بنزین کشور است؛ حالا یک جای دیگر من خواندم در یک گزارشی که بیشتر است، ۱۲۰ میلیون لیتر. حالا، ۱۰۵ میلیون لیتر؛ چرا باید این‌قدر ما مصرف بکنیم؟ یک دوره‌ای مسئولین توانستند مصرف روزانه را برسانند به حدود ۶۵ میلیون لیتر، یعنی کمتر از ۶۵ میلیون لیتر؛ شد این کار، البته خود آنها بعداً خرابیش کردند، لکن این کار ممکن است؛ این کار می‌شود، شدنی است، راه‌هایی وجود دارد، دنبال کنید آن راه‌ها را، با قدرت پیش بروید. حالا ممکن است یک تعدادی آدم‌هایی یا هر خانواده‌ای که پنج ماشین دارند و مصارف زیاد دارند- ناراحت بشوند؛ باید بشوند! از این ۱۰۵ میلیون لیتر در روز، چقدرش دست آحاد مردم و اکثریت مردم گرفته. مسئله دولتی؛ باید روی این تصمیم‌گیری کنید و نگذارید. بحث مدیریت اقتصادی دولت یک نکته است و اینها همه ابعاد گوناگون مدیریت است. حالا حرف در این زمینه‌ها زیاد است، دیگر نمی‌خواهیم طولانی صحبت کنیم.

از ظرفیت بخش خصوصی استفاده کنید

یکی از مسائل مهمّ اقتصادی ما، ظرفیت بخش خصوصی است؛ ما از ظرفیت بخش خصوصی استفاده نمی‌کنیم. حالا [همان‌طور که] عرض کردم، گاهی اوقات کارخانه‌ها را بر طبق سیاست‌های اصل ۴۴ آن جوری می‌دهیم دست آدم‌هایی که نابینا، اما به‌طور رایج و معمول، بخش خصوصی را واقعاً وارد نمی‌کنیم و از سسرمایه‌های مردم، درست استفاده نمی‌نمیم. مجموعه اتاق بازرگانی یک دیداری با دبیرخانه شورای عالی امنیت داشتند و یک حرف‌های مفصلی زدند که بنده آن حرف‌ها را خواندم؛ به نظر من آقایان بخوانید آن حرف‌ها را آقایان بشنوند و ببینید آن حرف‌ها را، حرف‌های درستی است؛ ما باید از ظرفیت‌های بخش خصوصی استفاده کنیم؛ بخش خصوصی آماده است. حالا اصل ۴۴ را دولت‌ها هم دولت جناب آقای روحانی که تشریف دارند، هم دولت قبل از ایشان- خلاصه فارسی‌ای این است که درست دلشان نمی‌آید که آن‌چنان‌که باید و بشاید باید؛ در ظرفیت‌های اقتصادی اصل ۲۴ را، راه بیندازید امکانات بخش خصوصی را. فرض بفرمایید کسانی که می‌توانند کمک بکنند، فقط تجار باشند- تجار یک بخشی از مجموعه بخش خصوصی هستند- نه تولیدگران و بخش خصوصی هم هستند، الان شما مثلاً فرض کنید در وزارت نیرو یا در وزارت نفت من‌باب مثال، احتیاج دارید به قطعات فراوان، با قطعه‌سازی بنشینید، اصحت کنید، با قطعه‌سازهای خوبی در کشور داریم، یک‌بوقتی، البته سه‌سال‌ها پیش، زمانی که آقای بی‌طرف^(۱)، رفیق ایشان- وزیر نیرو بود، می‌پزهای برای یک چیزی لازم داشت- من به ایشان گفته‌ام؛ شما خودت فراغ‌التحصیل این دانشگاه امیرکبیر هستی، از اینجا تا دانشگاه امیرکبیر یک قدم راه است، بروید اینجا بنشینید؛ البته اینجا محبت بکنید با وزارت تولید قطعه‌ا را تولید کرده بودند برای یک منظور دیگری، البته با یک ابعاد بزرگ‌تری آپس استنکتران این خصوصی می‌تواند دولت کمک کند که بخش‌های مختلف، از تولید و محصول به کُلی می‌خواهد به‌خاطر نبود این قطعه و اینکه در خارج آن را به ما نمی‌دهند یا مشکلات به وجود می‌آورد، یعنی در داخل تولید کنیم؛ ما می‌توانیم در داخل تولید کنیم؛ هر کاری را که در داخل، دلباش، رقیم و تأکید کردیم یک خره خرج کردیم و مانند اینها، توانستیم به وجود بیاوریم؛ یک راه‌های زیاد است که ما در این زمینه در دنیا رتبه اولیم؛ در سال ۹۲ این گفته شده و مال ۲۰۱۳ است.

وقت قبل- حالا من دقیقاً الان یادم نیست- همتّ گماشتند برای اینکه نوشت‌افزار داخلی تولید کنند؛ خب اینها احتیاج به کمک دارند؛ باید به اینها کمک بشود؛ [اما] کمک نمی‌شود؛ حتی در مقابل حرف مردم، اینها احتیاج‌هایشان می‌رقم مهمی است. سنگ‌اندازی را مسئول دولتی یا وزیر دولتی انجام می‌دهند، ممکن است وزیر دولتی اصلاً خبر هم نداشته باشد اما دیگری هستند که سنگ‌اندازی می‌کنند؛ باید جلوی این حرکت‌ها را گرفت؛ چند وقت قبل که در کنار این توجیهات، یک مقداری غفلت و بی‌توجهی مدیریتتی انجام گرفته. وقتی که ما می‌خواهیم از را به ره دلبلی وارد بازار کنیم -[چون] این را لازم می‌دانیم، این را وسایلهای برای پایین آوردن قیمت از راه می‌دانیم- باید این کار را با چشم باز انجام بدهیم تا این‌جور نشود